

7. 3. 2018

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Stanovení předmětu veřejné zakázky odkazem na dodavatele nebo výrobek

Při zadávání veřejné zakázky je zadavatel povinen stanovit zadávací podmínky veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro účast dodavatele v zadávacím řízení, přičemž za správnost a úplnost těchto zadávacích podmínek nese zadavatel odpovědnost[1]. Zadávací podmínky nadto nesmí být zadavatelem stanoveny tak, aby určitým dodavatelům bezdůvodně přímo nebo nepřímo zaručovaly konkurenční výhodu nebo vytvářely bezdůvodné překážky hospodářské soutěže[2]. Tento zákonný požadavek je konkrétním projevem zásad zadávání veřejných zakázek, především zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace[3].

V této souvislosti zavádí zákon č. [134/2016 Sb.](#), o zadávání veřejných zakázek (dále jen „ZZVZ“), nový pojem podmínky účasti v zadávacím řízení, který v sobě zahrnuje veškeré požadavky zadavatele, které mají povinnost jednotliví dodavatelé splnit, aby se vůbec mohli účastnit zadávacího řízení, resp. aby jejich nabídky byly zadavatelem vůbec vyhodnoceny[4]. Tyto podmínky účasti v zadávacím řízení může zadavatel mimo jiné stanovit jako technické podmínky vymezující předmět veřejné zakázky včetně podmínek nakládání s právy k průmyslovému nebo duševnímu vlastnictví vzniklými v souvislosti s plněním smlouvy na veřejnou zakázku[5].

Technické podmínky jsou blíže definovány v ustanovení § 89 a násl. ZZVZ. Podle ustanovení § 89 odst. 1 ZZVZ jsou technické podmínky požadavky na vlastnosti předmětu veřejné zakázky, které zadavatel stanoví prostřednictvím a) parametrů vyjadřujících požadavky na výkon nebo funkci, popisu účelu nebo potřeb, které mají být naplněny, b) odkazu na normy nebo technické dokumenty, nebo c) odkazu na štítky. Jedná se tedy o požadavky týkající se vlastností předmětu veřejné zakázky. S ohledem na skutečnost, že citované ustanovení ZZVZ je transpozicí čl. 42 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (dále jen „zadávací směrnice“), je možné jej vykládat za pomoci Přílohy VII. zadávací směrnice.

Podle bodu 1 Přílohy č. VII. zadávací směrnice se technickými specifikacemi rozumí „v případě veřejných zakázek na stavební práce veškeré technické požadavky obsažené zejména v zadávací dokumentaci, které definují požadované vlastnosti materiálu, výrobku nebo dodávky, aby byl splněn účel užívání zamýšlený veřejným zadavatelem; tyto vlastnosti zahrnují úroveň vlivu na životní prostředí a klima, uzpůsobení pro všechny požadavky (včetně přístupnosti pro osoby s postižením) a posouzení shody, výkon, bezpečnost nebo rozměry, včetně postupů zajištění kvality, terminologie, symbolů, přezkoušení a zkušebních metod, balení, značení a štítkování, návodu k použití a výrobních postupů a metod v jakékoli fázi životního cyklu stavby; tyto vlastnosti dále zahrnují pravidla pro projekt a výpočet nákladů, testy, podmínky pro inspekci a převzetí staveb, metody a způsoby konstrukce a všechny ostatní technické podmínky, které je veřejný zadavatel schopen stanovit podle obecných nebo odborných předpisů, pokud jde o dokončené stavby a materiály nebo díly, které jsou jejich součástí“.

V případě veřejných zakázek na dodávky nebo služby se technickými specifikacemi rozumí „specifikace v dokumentu, které definují požadované vlastnosti výrobku nebo služby, například úroveň kvality, úroveň vlivu na životní prostředí a klima, uzpůsobení pro všechny požadavky (včetně přístupnosti pro osoby s postižením) a posouzení shody, výkon, užitné vlastnosti, bezpečnost nebo

rozměry, včetně požadavků týkajících se obchodního názvu výrobku, terminologie, symbolů, přezkoušení a zkušebních metod, balení, značení a štítkování, návodu k použití, výrobních postupů a metod v jakékoli fázi životního cyklu dodávky nebo služby a postupů posuzování shody“.

Zadavatel při stanovení technických podmínek nesmí, není-li to odůvodněno předmětem veřejné zakázky, zvýhodnit nebo znevýhodnit určité dodavatele nebo výrobky tím, že technické podmínky stanoví prostřednictvím přímého nebo nepřímého odkazu na určité dodavatele nebo výrobky, nebo patenty na vynálezy, užité vzory, průmyslové vzory, ochranné známky nebo označení původu[6]. Obecný zákaz užívat odkazu pro stanovení technických podmínek nutných pro dostatečné vymezení předmětu veřejné zakázky je prolamován za situace, kdy stanovení technických podmínek způsobu uvedenými ve výše citovaném ustanovení § 89 odst. 1 ZZVZ nemůže být dostatečně přesné nebo srozumitelné, přičemž u každého takového odkazu zadavatel uvede možnost nabídnout rovnocenné řešení[7]. Jedná se tedy o výjimečné situace, kdy specifiky předmětu plnění veřejné zakázky vylučují obecný popis jeho technických parametrů a specifikací, tedy obecný popis použitého zboží či materiálu by pro zajištění řádného plnění veřejné zakázky nebyl dostatečný (srov. rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 4.8.2011, č.j. 62 Af 30/2010-53).

Obdobně se k použití odkazu, sice ve vztahu k již neúčinnému zákonu č. [137/2006 Sb.](#), o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVZ“), který však upravoval podmínky použití odkazu pro vymezení předmětu veřejné zakázky v zásadě totožně, vyjádřil ve svém rozhodnutí ze dne 16.11.2010, č.j. 9 Afs 30/2010-182, i Nejvyšší správní soud, když uvedl, že *„[k] technické specifikaci prostřednictvím stanovení a provázání předmětu veřejné zakázky s určitým výrobcem či výrobkem, což je obecně velkým problémem zadávání veřejných zakázek, lze tedy přistoupit pouze a výhradně při splnění určitých striktně vymezených podmínek spočívajících ve zvláštnosti předmětu veřejné zakázky a v tom, že jeho popis stanovený obecnými technickými podmínkami plnění by nebyl přesný a srozumitelný. Pouze za těchto podmínek zadavatel může v zadávací dokumentaci odkázat na určitý konkrétní typ výrobku nebo značky např. pro bližší určení standardu jakosti či dalších vlastností výrobků.“*

Pokud by zadavatel použil odkazu na určité dodavatele, výrobky, patenty na vynálezy, užité vzory, průmyslové vzory, ochranné známky nebo označení původu bez kumulativního splnění uvedených podmínek, tedy 1) odůvodňuje-li to předmět veřejné zakázky, 2) zadavatel není schopen předmět veřejné zakázky specifikovat pomocí technických podmínek ve smyslu ustanovení § 89 odst. 1 ZZVZ tak, aby taková specifikace byla dostatečně přesná a srozumitelná, a 3) výslovně umožní nabídnutí rovnocenného řešení u každého takového odkazu, dopustil by se takovým postupem nepřípustného omezení konkurence a hospodářské soutěže. Takový postup by tedy byl v rozporu se zásadou zakazu diskriminace zakotvenou v ustanovení § 6 odst. 2 ZZVZ (k tomu srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 5.6.2008, č.j. 1 Afs 20/2008-152).

K zakazu stanovení technických podmínek prostřednictvím přímého nebo nepřímého odkazu Krajský soud v Brně ve svém rozhodnutí ze dne 4.8.2011, č.j. 62 Af 30/2010-53, uvedl, že se jedná o pravidlo bránící *„používání skrytých nástrojů a prostředků diskriminace dodavatelů. Jednou ze součástí samotného účelu ZVZ je snaha o umožnění co nejširší skutečné soutěže v boji o získání veřejné zakázky, což se promítá kodifikačními zásadami, jež zadávací řízení musí respektovat a jež jsou podávány z § 6 ZVZ. Jakkoli zadavatelem deklarovaná formální otevřenost zadávacího řízení může být z tohoto pohledu zmařena v důsledku dopadu specifických formulací použitých zadavatelem při sestavování zadávací dokumentace, které budou přímo nebo nepřímo zvýhodňovat jednoho nebo více dodavatelů před ostatními, a to stanovením či doporučením konkrétního zboží či konkrétních materiálů, kterých má být při plnění veřejné zakázky použito. ... Zadavatel by se tak, pokud je to objektivně možné a pokud to nezpůsobuje nejednoznačnost zadávacích podmínek, měl vyvarovat odkazů na konkrétní obchodní firmy, názvy nebo jména a příjmení a specifická označení zboží a služeb, které platí pro*

určitou osobu za příznačné.“

V praxi zadávání veřejných zakázek tak půjde typicky o případy, kdy zadavatel bude poptávat softwarové vybavení, které musí být kompatibilní se stávajícím operačním systémem konkrétní obchodní značky nebo dokonce konkrétního typu, který zadavatel už reálně používá. Také se bude jednat o situace, kdy předmět zadávané veřejné zakázky navazuje na již existující zařízení a předpokladem správného fungování stávajícího a nového zařízení je dostatečně přesná identifikace původního zařízení, včetně uvedení výrobce, typu, případně i další specifikace. Dále bude možné použít odkazu na specifická označení v případech, kdy zadavatel není schopen objektivně popsat předmět veřejné zakázky s použitím obecných technických podmínek dle § 89 odst. 1 ZZVZ, na straně jedné neumožňujících přinejmenším přímou identifikaci konkrétního dodavatele, technologie či výrobku, na straně druhé dostatečně přesných a srozumitelných všem dodavatelům[8].

Za předpokladu, že budou při zadávání veřejné zakázky kumulativně splněny výše uvedené tři podmínky, je zadavatel oprávněn stanovit technické podmínky prostřednictvím odkazu na určité dodavatele, výrobky, patenty na vynálezy, užité vzory, průmyslové vzory, ochranné známky nebo označení původu. Nicméně stále má povinnost postupovat v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 ZZVZ, tedy stanovit technické podmínky v podrobnostech nezbytných pro účast dodavatele v zadávacím řízení.

Při posuzování splnění povinnosti dle ustanovení § 36 odst. 3 ZZVZ je nutné vycházet ze skutečnosti, že účelem odkazu na konkrétního dodavatele nebo výrobky má především být výstižnější a přesnější vymezení předmětu veřejné zakázky. Je tedy naprosto nezbytné, aby odkaz potenciálním dodavatelům poskytoval potřebné parametry předmětu veřejné zakázky v rozsahu nezbytném pro účast dodavatele v zadávacím řízení, tedy k vyjádření předběžného zájmu podle ustanovení § 58 odst. 5 nebo § 129 odst. 4 ZZVZ, podání žádosti o účast, podání nabídky nebo zahájení jednání se zadavatelem[9].

Po obsahové stránce má odkaz pro dodavatele plnit funkci jakéhosi nosiče informací, který má usnadnit, resp. umožnit dostatečně přesné vymezení předmětu veřejné zakázky tak, aby na straně jedné byli dodavatelé schopni zpracovat své nabídky a na straně druhé zadavatel obdržel plnění, které bude maximálně vyhovovat jeho specifickým požadavkům.

Nicméně i při splnění tohoto obsahového požadavku na odkaz vymežující předmět veřejné zakázky, tedy splněním povinnosti podle ustanovení § 36 odst. 6 ZZVZ, může postupem zadavatele dojít k porušení ustanovení § 89 odst. 5 ZZVZ, konkrétně ke zvýhodnění či znevýhodnění určitých dodavatelů. Dalším důležitým aspektem při stanovení předmětu veřejné zakázky prostřednictvím odkazu tak je i samotná dostupnost informací a technických parametrů, které mají být prostřednictvím odkazu vymezeny, pro dodavatele, tedy potenciální uchazeče o veřejnou zakázku.

Taková situace by nastala zejména v případě, kdy by parametry předmětu veřejné zakázky, které mají být odkazem vymezeny, nebyly dostupné všem potenciálním dodavatelům, na příklad z důvodu autorskoprávní ochrany těchto údajů. V takovém případě by zadavatelem nebyla splněna jedna z podmínek pro použití takového odkazu podle ustanovení § 89 odst. 5 ZZVZ a zároveň porušeny zásady zadávání veřejných dle ustanovení § 6 ZZVZ.

Zadavatel tak musí nejen pečlivě zvážit, zda jsou naplněny zákonné podmínky pro výjimečný postup spočívající ve stanovení technických podmínek prostřednictvím odkazu na určité dodavatele, výrobky, patenty na vynálezy, užité vzory, průmyslové vzory, ochranné známky nebo označení původu, ale i toho, zda odkaz budou splněny i podmínky dle ustanovení § 36 odst. 3 ZZVZ, tedy zda jeho prostřednictvím bude předmět veřejné zakázky stanoven v podrobnostech nezbytných pro účast

dodavatelů v zadávacím řízení a současně jeho užitím nedochází v rozporu s ustanovením § 89 odst. 5 ZZVZ ke zvýhodnění nebo znevýhodnění určitých dodavatelů tím, že jim technické parametry stanovené prostřednictvím odkazu nebudou přístupné.

Mgr. Kamil Jelínek

[1] § 36 odst. 3 zákona č. [134/2006](#) Sb., o zadávání veřejných zakázek.

[2] § 36 odst. 1 zákona č. [134/2006](#) Sb., o zadávání veřejných zakázek.

[3] § 6 odst. 2 zákona č. [134/2006](#) Sb., o zadávání veřejných zakázek.

[4] PODEŠVA, Vilém. Zákon o zadávání veřejných zakázek: Zákon o registru smluv: komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2016. s. 142.

[5] § 37 odst. 1 zákona č. [134/2006](#) Sb., o zadávání veřejných zakázek.

[6] § 89 odst. 5 zákona č. [134/2006](#) Sb., o zadávání veřejných zakázek.

[7] § 89 odst. 6 zákona č. [134/2006](#) Sb., o zadávání veřejných zakázek.

[8] RAUS, David. Zákon o veřejných zakázkách: komentář. Praha: Linde, 2007. s. 350.

[9] § 47 odst. 1 zákona č. [134/2016](#) Sb., o zadávání veřejných zakázek.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [JIŘÍ HARNACH - VEŘEJNÉ ZAKÁZKY LIVE! - DUBEN 2026](#)
- [Prokazování dostupnosti technického vybavení při zadávání veřejných zakázek - limity sdílení technického vybavení](#)
- [JIŘÍ HARNACH - VEŘEJNÉ ZAKÁZKY LIVE! - BŘEZEN 2026](#)
- [Zdrojové kódy jako „pojistka“ proti vendor-lock-inu: judikatorní korekce a její meze](#)
- [Spolupráce zadavatele a developera z pohledu rozhodovací praxe ÚOHS a plánovacích smluv](#)
- [Listinné nabídky v éře elektronizace: přestupek, nebo legitimní postup?](#)
- [JIŘÍ HARNACH - VEŘEJNÉ ZAKÁZKY LIVE! - ÚNOR 2026](#)
- [Změna poddodavatele v průběhu zadávacího řízení](#)
- [JIŘÍ HARNACH - VEŘEJNÉ ZAKÁZKY LIVE! - LEDEN 2026](#)
- [Metoda Design & Build na poli veřejných zakázek](#)
- [Požadavek zadavatele na prokazování referencí prostřednictvím staveb občanské vybavenosti ve světle rozhodovací praxe](#)